

Ceturtdiena, 2006. gada 16. novembris

4. atzīmē, ka pielikumā sniegtie ieteikumi ir saskaņā ar subsidiaritātes principu un iedzīvotāju pamattiesībām;
5. uzskata, ka pieprasītais priekšlikums finansiāli neietekmē Kopienas budžetu;
6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pievienotos detalizētos ieteikumus Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMA PIELIKUMS

DETALIZĒTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

1. ieteikums (par pieņemamā instrumenta formu un prasību minimumu saturam)

Eiropas Parlaments uzskata, ka par pieņemamā tiesību akta mērķi jānosaka vispārējs mantojuma darījumu regulējums starptautiskajās privāttiesībās, vienlaikus izvirzot šādus uzdevumus:

- saskaņot noteikumus attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem (kolīzijas normām) un ārzemēs izdotu spriedumu un valsts instrumentu atzīšanu un izpildi, izņemot dalībvalstu materiālās un procesuālās tiesības;
- ieviest "Eiropas mantojuma apliecību".

2. ieteikums (par jurisdikcijas un objektīvās saistības faktora noteikšanas kritērijiem)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu jānodrošina *forum* un *ius* atbilstības princips, lai atvieglotu ārvalstu tiesību aktu piemērošanu.

Tādēļ Eiropas Parlaments par labāku uzskata pastāvīgo dzīvesvietu noteikt par kritēriju pamata jurisdikcijas un saistības faktora noteikšanai, pieņemot, ka pastāvīgā dzīvesvieta ir:

- a) testatora pastāvīgā dzīvesvieta viņa nāves brīdī, ja tā bijusi testatora pastāvīgā dzīvesvieta vismaz divus gadus pirms nāves, vai, ja dzīvesvieta minētajam kritērijam neatbilst;
- b) vieta, kura testatora nāves brīdī bijusi viņa galveno interešu centrs.

3. ieteikums (par personām atļauto izvēles brīvību)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu jāparedz zināma izvēles brīvība, jo īpaši atļaujot:

- attiecīgajām pusēm ar zināmiem nosacījumiem izvēlēties kompetento tiesu saskaņā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾ 23. un 24. pantu;
- testatoram izvēlēties, kurš tiesību akts reglamentē mantošanu — vai nu tās valsts tiesību akts, kuras pilsonība ir testatoram, vai arī tās valsts tiesību akts, kurā testatoram ir pastāvīgā dzīvesvieta izvēles brīdī; šī izvēle ir jānorāda paziņojumā kā testamentāra klauzula.

4. ieteikums (par testamentu formai piemērojamo tiesību aktu)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz testamentārām klauzulām piemērojamo tiesību aktu — kuras klauzulas atzīt par spēkā esošām, ja tās par tādām atzīst ar tās valsts tiesību aktu, kurā testators tās sastādījis, vai ar tās valsts tiesību aktu, kurā testators pastāvīgi dzīvojis testamentā sastādīšanas vai nāves brīdī, vai ar vienas no valstīm tiesību aktu, kuras pilsonis testators ir bijis testamentā sastādīšanas vai nāves brīdī.

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. novembris

5. ieteikums (par piemērojamo tiesību aktu attiecībā uz vienošanos par turpmāko mantošanu)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu jāparedz īpaši noteikumi par tiesību aktu, kas piemērojams attiecībā uz vienošanos par turpmāko mantošanu, ko reglamentē:

- a) individuāla mantojuma gadījumā — tās valsts tiesību akts, kurā persona pastāvīgi dzīvojusi vienošanās brīdī;
- a) vairāku personu mantojuma gadījumā — katras tās valsts tiesību akti, kurā katra no šīm personām pastāvīgi dzīvojusi vienošanās brīdī.

Attiecībā uz vienošanos par turpmāko mantošanu ar pieņemamo tiesību aktu arī jāpieļauj zināma izvēles brīvība, atļaujot pusēm ar skaidra paziņojuma palīdzību vienoties, ka vienošanos par turpmāko mantošanu notiek saskaņā ar tās valsts tiesību aktu, kurā persona vai viena no iesaistītajām personām ir pastāvīgi dzīvojusi vienošanās brīdī vai kuras pilsonība personai ir vienošanās brīdī.

6. ieteikums (par vispārējiem jautājumiem attiecībā uz piemērojamo tiesību aktu)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu arī jārisina vispārēji jautājumi attiecībā uz piemērojamo tiesību aktu.

Jo īpaši Eiropas Parlaments uzskata, ka:

- ar pieņemamajā tiesību aktā izklāstītajiem noteikumiem jāparedz, ka tie neatkarīgi no mantojuma rakstura un vietas attiecas uz visu mantojumu, sākot no mantošanas procedūras sākuma līdz mantojuma nodošanai personām, kuras ir tiesīgas to saņemt;
- pieņemamajam tiesību aktam jābūt *erga omnes*, kas nozīmē, ka tas ir piemērojams pat tad, ja izraudzītais tiesību akts ir trešās valsts tiesību akts;
- lai koordinētu to Kopienas un trešo valstu kolīzijas normu sistēmu, kas reglamentē mantošanu, ar pieņemamo tiesību aktu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz *renvoi*, nosakot, ka gadījumā, ja mantošanai piemērojamais tiesību akts ir trešās valsts tiesību akts un ja valsts kolīzijas normas norāda uz tādas dalībvalsts tiesību aktu vai tādas citas trešās valsts tiesību aktu, kura saskaņā ar starptautisko privāttiesību sistēmu attiecīgajā lietā var piemērot arī savas valsts tiesību aktu, piemēro minētās dalībvalsts tiesību aktu vai, attiecīgā gadījumā, minētās citas trešās valsts tiesību aktu;
- pieņemamajā tiesību aktā jānorāda metodes un līdzekļi, ar kādiem iestādes, kurām jāpiemēro ārvalsts tiesību akts, noskaidros tā saturu, kā arī kompensācijas mehānismu gadījumā, ja saturu noskaidrot neizdodas;
- pieņemamajā tiesību aktā jāparedz iepriekš izlemjama jautājuma nolīdzinājums, piemērojot tiesību aktu, uz kuru norāda mantošanai piemērojamā tiesību akta attiecīgās kolīzijas normas, nepārprotami norādot, ka risinājums ir spēkā tikai attiecībā uz tiesvedību, kas saistīta ar iepriekš izlemjamo jautājumu;
- pieņemamajā tiesību aktā jānorāda, ka piemērojamā tiesību akta noteikumu piemērošanu var apturēt, ja šī piemērošana var radīt sekas, kas nepārprotami ir pretrunā ar tās valsts sabiedriskās kārtības noteikumiem, kurā atrodas tiesa;
- pieņemamajā tiesību aktā jānorāda, ka gadījumā, ja valstī attiecībā uz mantošanu un testamentiem pastāv divas vai vairākas tiesību sistēmas vai tiesību aktu kopums, kas piemērojams dažādās teritoriālās vienībās, nosakot mantošanai piemērojamo tiesību aktu, katru teritoriālo vienību pielīdzina valstij. Turklāt plānotajā tiesību aktā attiecībā uz šādu valsti jāparedz, ka:
 - a) jebkāda atsauce uz pastāvīgu dzīvesvietu šādā valstī ir jāinterpretē kā atsauce uz pastāvīgo dzīvesvietu teritoriālā vienībā;
 - b) jebkāda atsauce uz valstspiederību ir jāinterpretē kā atsauce uz šādas valsts tiesību aktā norādīto teritoriālo vienību. Ja šādi noteikumi nepastāv, atsauce ir jāinterpretē kā atsauce uz tiesību sistēmu, ar kuru attiecīgajai personai ir bijusi visciešākā saistība.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. novembris

7. ieteikums (par Eiropas mantojuma apliecību)

Eiropas Parlaments uzskata, ka par pieņemamā tiesību akta mērķi jānosaka to procedūru vienkāršošana, kas jāveic mantiniekiem un legātiem, lai īstenotu īpašumtiesības attiecībā uz mantojumā noteikto īpašumu, jo īpaši:

- paredzot starptautisko privāttiesību noteikumus, lai nodrošinātu efektīvu koordināciju starp tiesību sistēmām, ņemot vērā mantojuma pārvaldīšanu, nodošanu un pārņemšanu, kā arī mantinieku noteikšanu, paredzot, ka: šie mantošanas aspekti, uz kuriem atsevišķu aktīvu rakstura vai atrašanās vietas dēļ attiecas izņēmumi, ir jāreglamentē saskaņā ar mantošanai piemērojamo tiesību aktu; ja ar šo tiesību aktu paredz tādas iestādes iejaukšanos, kas norādīta pašā tiesību aktā vai kas izraudzīta saskaņā ar to, šīs iestādes pilnvaras atzīst visās dalībvalstīs; ja mantošanai piemērojamais tiesību akts ir dalībvalsts likums, šādas iestādes pilnvaras ir jāpaplašina, ja vien testators nav norādījis citādi, attiecinot tās uz visu mantojumu, neatkarīgi no tā atrašanās vietas, pat tad, ja saskaņā ar mantošanai piemērojamo tiesību aktu šīs pilnvaras attiecas uz kustamu īpašumu; tādos pasākumos, kas saistīti ar mantošanai piemērojamā tiesību aktā paredzēto iestāžu darbību, var pieprasīt veikt tādas dalībvalsts tiesas, kuras tiesību akts ir piemērojams mantošanai vai teritorijā, kurā mirušais pastāvīgi dzīvojis nāves brīdī, vai teritorijā, kurā atrodas mantojumā ietvertais īpašums;
- ieviešot “Eiropas mantojuma apliecību”, kurā norāda to tiesību aktu, kas piemērojams attiecībā uz mantošanu, mantojuma saņēmējiem, par mantojuma pārvaldīšanu atbildīgajām personām, šo personu pilnvarām un mantoto īpašumu un ko izdod pilnvarotā izdevējiestāde, vai autentiskus oficiālus dokumentus, kas izdoti saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

Apliecību, kurā norāda mantošanai piemērojamo tiesību aktu, sastāda saskaņā ar standarta paraugu, kas jāiekļauj pieņemamajā tiesību aktā, un ar to apliecina attiecīgas īpašumtiesības, pamatojoties uz kurām mantoto īpašumu var reģistrēt tās dalībvalsts publiskajā reģistrā, kurā īpašums atrodas, neskarot atbilstību šīs dalībvalsts tiesību aktiem par šādu reģistru darbību un tajos ietvertās informācijas radītajām sekām.

Turklāt ar pieņemamo tiesību aktu jānodrošina labticīgu trešo pušu aizsardzība, kas par maksu ir iesaistījušās līgumattiecībās ar personu, kura, pamatojoties uz apliecību, ir tiesīga pārdot mantoto īpašumu, tādējādi nodrošinot tā iegūšanu, ja vien šī persona zina, ka apliecībā norādītā informācija ir kļūdaina vai kompetentā iestāde ir veikusi pasākumus, lai apliecību anulētu vai grozītu.

8. ieteikums (par “lex loci rei sitae” un “neatņemamās daļas” principu)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu ir jānodrošina:

- mantošanai piemērojamā tiesību akta un īpašuma atrašanās vietā spēkā esošā tiesību akta koordinācija, lai īpašuma atrašanās vietā spēkā esošo tiesību aktu jo īpaši piemērotu attiecībā uz procedūram mantotā īpašuma un jebkādu citu ar mantojumu saistītu materiālu īpašumtiesību iegūšanai, mantošanas apstiprināšanai vai noraidīšanai un attiecīgām formalitātēm saistībā ar publicitāti;
- tas, ka ar mantošanai piemērojamo tiesību aktu neietekmē jebkādu tās valsts noteikumu īstenošanu, kurā atrodas atsevišķas nekustamā īpašuma daļas, uzņēmumi vai citas īpašas aktīvu kategorijas un kuras likumi paredz īpašu mantošanas kārtību attiecībā uz minētajiem aktīviem, ņemot vērā ekonomiskus, ģimenes vai sociālus apsvērumus;
- tas, ka iespēja izvēlēties piemērojamo tiesību aktu nepārkāpj pamatprincipus, ar kuriem mirušā tuvākajiem radiniekiem tiek rezervēta mantojuma daļa un kas paredzēti mantošanai piemērojamajā tiesību aktā.

9. ieteikums (par trastiem)

Eiropas Parlaments norāda, ka saskaņā ar Līguma 295. pantu īpašumtiesību noteikumi ietilpst dalībvalstu kompetencē, un tādēļ prasa, lai pieņemamo tiesību aktu nepiemēro attiecībā uz trastiem. Tomēr ar šo tiesību aktu jānorāda, ka gadījumā, ja trasts izveidots saistībā ar nāves gadījumu, tas, ka mantošanai piemēro šajā instrumentā norādīto tiesību aktu, neattiecinot no cita tiesību akta piemērošanas šā trasta pārvaldīšanai, kā arī tam, ka attiecībā uz trastu piemēro šo trastu reglamentējošu tiesību aktu, nevajadzētu atturēt no pieņemamajā tiesību aktā norādītā mantošanu reglamentējošā tiesību akta piemērošanas attiecībā uz trastu.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. novembris

10. ieteikums (par pārbaudes procedūru)

Eiropas Parlaments iesaka Komisijai ar pieņemamo tiesību aktu attiecībā uz lēmumu atzīšanu un izpildi atkārtoti ieviest sistēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 44/2001 un saskaņā ar kuru pārbaudes procedūra jāveic tikai gadījumā, ja kādā dalībvalstī izdots tiesas nolēmums, pamatojoties uz izpildes tiesvedību, ir jāizpilda citā dalībvalstī.

Tomēr, ja lēmums jāreģistrē publiskos reģistros, ņemot vērā ļoti atšķirīgos noteikumus dažādās dalībvalstīs, ir jāparedz noteikums, ka lēmumam jāpievieno "atbilstību apliecinošs dokuments" attiecībā uz konkrētās dalībvalsts sabiedrisko kārtību un obligātajām prasībām, ko saskaņā ar standarta paraugu izdevusi vietējā tiesu iestāde.

11. ieteikums (par valsts instrumentiem)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ir jāreglamentē līdzīgi aspekti attiecībā uz valsts instrumentiem, kas saistīti ar mantošanu un kuri jo īpaši jāatzīst visās dalībvalstīs, izmantojot faktus apstiprinošus līdzekļus un izdevējietāžu paziņojumus, ka instrumenti ir izstrādāti to pārraudzībā, ja to paredz izcelsmes dalībvalsts.

Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) 44/2001 57. panta noteikumiem, dokumentam ir jāatbilst visām autentiskuma prasībām, kas noteiktas izcelsmes dalībvalstī, un to neatzīst, ja tā atzīšana var radīt sekas, kas nepārprotami ir pretrunā ar konkrētās dalībvalsts sabiedriskās kārtības noteikumiem.

Tomēr, ja valsts instruments jāreģistrē publiskos reģistros, līdzīgi kā minēts attiecībā uz tiesas nolēmumiem, ir jānorāda, ka dokumentam jāpievieno "atbilstību apliecinošs dokuments" attiecībā uz konkrētās dalībvalsts sabiedrisko kārtību un obligātajām prasībām, ko saskaņā ar standarta paraugu izdevusi iestāde, kas konkrētajā valstī ir kompetenta izstrādāt attiecīgo instrumentu.

12. ieteikums (par Eiropas testamentu reģistru tīklu)

Eiropas Parlaments sagaida, ka, visbeidzot, tiks izveidots Eiropas valstu testamentu reģistru tīkls, savienojot pašreizējos valstu reģistrus, lai vienkāršotu mirušās personas testamentu saturu meklēšanu un noskaidrošanu.

P6_TA(2006)0497

Sieviešu loma starptautiskajā politikā**Eiropas Parlamenta rezolūcija par sieviešu lomu starptautiskajā politikā (2006/2057(INI))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 2. pantā, 3. panta 2. punktā, 13. pantā, 137. panta 1. punkta i) apakšpunktā un 141. pantā noteiktos principus,
- ņemot vērā 2000. gadā pieņemto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu⁽¹⁾, it īpaši tās 23. pantu, kurā ir teikts: "Vīriešu un sieviešu līdztiesība ir jānodrošina visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un atalgojuma jomā. Līdztiesības princips neliedz saglabāt vai noteikt pasākumus, kuri paredz īpašas priekšrocības nepietiekami pārstāvētam dzimumam",
- ņemot vērā 1950. gadā parakstīto Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,

⁽¹⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.